

06-06-2025

† Ἀπόδοσις τῆς ἐοτῆς τῆς Ἀναλήψεως.

† Μνήμη

Ἦχος δὲ Δι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
Ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον Ὕψος Δ' Δι

Ἄνε ληφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς
 ἡμῶν χαροποιήσας τοὺς Μαθη-
 τὰς ἐπαγγε-
 λία τοῦ ἁγίου Πνευ-
 ματος βεβαιώ-
 θέντων αὐτῶν διὰ τῆς
 εὐλογίας ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς
 τοῦ Θεοῦ ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου

*Κατάληξις
 κοοοσμου οὐ οὐ

Ἀπολυτίκιον. Ὕψος δ'.

Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτό.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν,

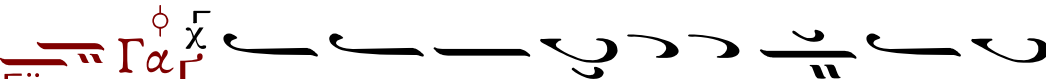
Κάθισμα. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

^πἨχος ^πΠα^π ^πΑγ γε λων θαυμαζοντων της α νο
δου το ξε ε νον ^πκαι Μα θη των εκ πλητ το
μενων το φρικτο ον της ε παρ σε ως ^πα νηλθες
με τα δο ξης ως Θε ος και πυ λαι σοι ε πηρ
θη σαν Σω τηρ ^πδι α του το αι δυ να μεις
των ου ρα νων ε θαυμαζον βο ωσαι ^πΔοξα τη
κα τα βα σει σου Σω τηρ δο ο ξα τη βα σι
λει ασου ^πδοξα τη Α να λη ψει σου μο νε
φι λα αν θρωω πε

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *τὸ αὐτό.*

Ἀγγέλων θαυμαζόντων, τῆς ἀνόδου τὸ
ξένον, καὶ Μαθητῶν ἐκπληττομένων, τὸ
φρικτὸν τῆς ἐπάρσεως, ἀνῆλθες μετὰ δόξης
ὡς Θεός, καὶ πύλαι σοι ἐπήρθησαν Σωτήρ·
διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
ἐθαύμαζον βοῶσαι· Δόξα τῇ καταβάσει σου
Σωτήρ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ
Ἀναλήψει σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν,
Κάθισμα. Τὴν ὥραιότητα.

Ἦχος Γα'
Ο προ αι ω νι ο ος Θε ος

και αναρχος
θρωπειον
ση μερον α νε λη η φθη
προτρεχοντε ες Α πο στο λοις ε δεικνυον
του τον πο ρευ ο με ε νον εις ου ρα νους

με τα δόξης πολ λη ης ^ναυ τω δε προσκυ
νη ησαν τες ε λε γον ^κΔο ο ξα Θε ω τω
α να ληφθεν τι ι ^γη
Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτό.

Ὁ προαιώνιος Θεὸς καὶ ἄναρχος, ἦν περ
ἀνείληφε, φύσιν ἀνθρώπειον, θεοποιήσας
μυστικῶς, σήμερον ἀνελήφθη. Ἄγγελοι
προτρέχοντες, Ἀποστόλοις ἐδείκνυον, τοῦτον
πορευόμενον, εἰς οὐρανοὺς μετὰ δόξης πολλῆς,
αὐτῷ δὲ προσκυνήσαντες ἔλεγον· Δόξα Θεῷ τῷ
ἀναληφθέντι.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ

ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥοαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

Κανὼν τῆς Ἀναλήψεως

Ὡς δὲ αὖ Ἰηχος πλ. αὖ Τῷ Σωτῆρι Θεῷ

Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσῃ λαόν,
 ποσὶν ἄβρόχοις ὁδηγήσαντι, καὶ Φαραὼ
 πανστρατιᾷ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ
 ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται».

^K
Γ̣^x Τω Σω τη η ρι Θε ω τω εν θα λασ
ση λα ον πο σιν α βρο χοις ο δη γη σαν
τι και Φα ρα ω παν στρα τι α κα τα πον
τισαν τι αυ τω μονω α σωμεν ο ο τι δε
(Δίς)
δο ξα ασται

Do ξασοι ο Θεος ημωνδο ξασοι

Ἄσωμεν πάντες λαοὶ τῷ ἐπὶ ὧμων
Χερουβὶμ ἀναληφθέντι, μετὰ δόξης Χριστῷ,
καὶ συγκαθίσταντι ἡμᾶς ἐν δεξιᾷ τοῦ
Πατρὸς, ὡδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Ἄσωμεν πάντες λαοὶ τῷ ἐπιώ-
μων Χερουβιμ· ἀναληφθέντι ἡμετάδο-
οξῆς Χριστῷ καὶ συγκαθίσταντι ἡ-
μας ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς ὡς ἐπι-
νίκιον· ὅτι δεδοξάσται

Ἄδοξασοι ὁ Θεὸς ἡμῶν· δοξασοι

Τὸν μεσίτην Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων
Χριστόν, χοροὶ Ἀγγέλων θεασάμενοι, μετὰ
σαρκὸς ἐν ὑψίστοις ἐξεπλήττοντο·
συμφώνως δὲ ἀνέμελπον, ὕμνον ἐπινίκιον.

Τὸν μεσίτην Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων
Χριστόν· χοροὶ Ἀγγέλων θεασάμε-
νοὶ ἡμετὰ σαρκοῦ ἐν ὑψίστοις ἐξε-

πλητ το ντο [✠]συμ φω νως δε α νε μελ πον [✠]

υμνονε πι νι ι κι ι ον [✠]

[✠]Δο ξασοι ο Θε ος ημωνδο ξασοι [✠]

Τῷ ὀφθέντι Θεῷ, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ,
καὶ νόμον δόντι τῷ θεόπτῃ Μωσεῖ, τῶν
Ἑλαιοῶν ἐκ τοῦ ὄρους ἀναληφθέντι σαρκί,
αὐτῷ πάντες ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

[✠]Τω ο φθεν ντι Θε ω [✠]ε πι του ο

ρους Σι να [✠]και νο μον δο ντι ^Δτω θε ο ο

πτῃ Μω σει [✠]των Ε λαι ων εκ του ο ρους α

να λη φθεν τι σα ρκι [✠]αυ τω παν τες α σω μεν [✠]

ο ο τι δε δο ξα α σται [✠]

[✠]Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η

μας

Ἀχραντε Μῆτερ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα
ἐκ σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ γεννήτορος
μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεόν, ἀπαύστως
πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως, σῶσαι
οὓς ἔπλασεν.

Ἀχ ρα ντε Μη τερ Θε ου τον σαρ κω
θεν τα εκ σου και εκ των κολ πων του γεν
νη το ρος μη εκ φοι τη σαν τα Θε ον α
παυ στως πρε σβευ ε εκ πα σης πε ρι στα σε ως
σω ω σαι ους ε ε πλα α σεν

Ἐπερος κανὼν τοῦ δ' ἤχου.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνέστης τριήμερος, ὁ κατὰ φύσιν ἀθάνατος, καὶ ὤφθης τοῖς ἑνδεκα, καὶ πᾶσι τοῖς Μαθηταῖς, καὶ ἀνέδραμες, Χριστὲ πρὸς τὸν Πατέρα, νεφέλῃ ὀχούμενος, ὁ τοῦ παντὸς ποιητής.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βοᾷ ἐμφανέστατα, ψάλλων Δαυΐδ ὁ θεόπνευστος. Ἀνέβη ὁ Κύριος, πρὸς τὰ οὐράνια, ἐν ἀλαλαγμῷ, καὶ σάλπιγγος ἤχήσει, καὶ πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα ἔφθασε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γηράσαντα Κύριε, κόσμον πολλοῖς ἁμαρτήμασι, καινίσας τῷ Πάθει σου, καὶ τῇ Ἐγέρσει σου, ἀνελήλυθας, ὀχούμενος νεφέλῃ, πρὸς τὰ ἐπουράνια, δόξα τῇ δόξῃ σου.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον

Δεσπότην ἐκύησας, πάντων πανάμωμε Δέσποινα, τὸν Πάθος ἐκούσιον καταδεξάμενον, καὶ ἀνελθόντα, πρὸς τὸν αὐτοῦ Πατέρα, ὅνπερ οὐ κατέλιπε, κἂν σάρκα εἵληφε.

Κανών α', Ὡδὴ γ', τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος πλ. α'

Ὁ Εἰρμὸς

Ἦχος ♫ — ♪ Κε

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ,
στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν
καὶ δοξάζειν σου, τὴν σωτήριον Ἀνάληψιν».

Δυ να μει ει του Σταυ ρου σου Χρι στε
στε ρε ω σον μου την δι α νοι αν
υ μνειν και δο ξα ζειν σου την σω τη ριον Α
να λη η ψιν

Δο ξασοι ο Θε ος ημων δο ξασοι

Ἀνῆλθες Ζωοδότα Χριστέ, πρὸς τὸν
Πατέρα καὶ ἀνύψωσας, ἡμῶν τὸ γένος
φιλόανθρωπε, τῇ ἀφάτῳ εὐσπλαγχνία σου.

Ἀ νη λ θες ζω ο δο τα Χρι στε προς

τον Πα τε ρα και α νυ ψω σας η μων
το γε νος φι λαν θρω πε τη α φα τω ευ
σπλαγχνι ι α α σου

Δο ξασοι ο Θε ος ημων δο ξασοι

Αἱ τάξεις τῶν Ἀγγέλων Σωτήρ,
βροτείαν φύσιν θεασάμεναι, συναντιούσάν
σοι, ἀπαύστως, ἐκπληττόμεναι ἀνύμνουν
σε.

Αἱ τα ξεις των Αγ γε λων Σω τηρ βρο
τει αν φυ σιν θε α σα με ναι συ να
νι ου σαν σοι α παυ α στως εκ πλητ
το με ναι α νυ υ μνου ουν σε

Δο ξασοι ο Θε ος ημων δο ξασοι

Ἐξίσταντο Ἀγγέλων χοροί, Χριστέ
 ὁρῶντες μετὰ σώματος, ἀναληφθέντα, καὶ
 ἀνύμνουν, τὴν ἁγίαν σου Ἀνάληψιν.

Ἐ ξίσταν το Ἀγ γε λων χο ροι Χρι
 στε ο ρων τες με τα σω μα τος ἀ να
 λη φθεν τα και α νυ υμ νουν την α
 γι αν σου Α να α λη η ψιν

Δο ξασοι ο Θε ος η μων δο ξασοι

Τ ην φυ σιν των αν θρω πων Χρι στε φθ ο
 ρα πε σου σαν ε ζα νε στη σας και τη
 α νο δω σου υ ψω σας και σ αυ τω η μας
 ε δο ο ζα α σας

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η

μας

Ἰκέτευε ἀπαύστως Ἀγνή, τὸν
προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυσθῆναι
πλάνης Διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε
Μητέρα Θεοῦ.

Ἰ κε τευ ε α παυ στως Α γνη τον

προ ελ θον τα εκ λα γο νων σου ρυ σθη

ναι πλα νης Δι α βο ο λου τους υ

μνουν ταςσε Μη τε ε ρα Θε ου

Ἄλλος
Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους
Ἦχος δ'

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπάρατε πύλας οὐρανίους, ἰδοὺ παραγέγονε Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, σῶμα φορέσας γήϊνον, ταῖς ἀνωτέραις ἔλεγον, δυνάμεσιν αἱ κατώτεραι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ζητήσας Χριστὲ τὸν πλανηθέντα, ἀπάτη τοῦ ὄφεως Ἀδάμ, ὡς τοῦτον ἐνδυσάμενος, ἀνῆλθες καὶ ἐκάθισας, ἐκ δεξιῶν ὡς σύνθρονος, Πατρός, ὑμνοῦντων Ἀγγέλων σε.

Δόξα.

Ἡ γῆ ἐορτάζει καὶ χορεύει, ἀγάλλεται καὶ ὁ οὐρανός, τῇ Ἀναλήψει σήμερον, τοῦ Ποιητοῦ τῆς κτίσεως, τοῦ προφανῶς ἐνώσαντος, τὰ διεστῶτα βουλήματι.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον

Θανάτου τεκοῦσα καθαιρέτην τὸν μόνον ἀθάνατον Θεόν, Παρθενομῆτορ πάναγνε, τοῦτον αἰεὶ ἰκέτευε, τὰ θανατοῦντα πάθη με, ἀπονεκρῶσαι καὶ σῶσαί με.

Κάθισμα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἦχος π̣ δ̣ Νη

Ἐ
 πὶ βας ἐν νε φε ε λαις των ου ρα
 νων Ἀ κα τα λει ψας εῖ ρη ἡ νην τοις ε πι
 γης Ἀ α νη ἡλ θες και ε κα θι σας του Πα
 τρος δε ξι ο ο θεν ὡς ο μο ου σι ος του
 τω υ παρ χων και Πνευ μα τι ἐν σαρ κι γαρ
 ω φθης ἀλλ α τρε πτος ε μει νας ο θεν α να
 με νεις συν τε λει ας το πε ρας ἡ του κρι
 ι ναι ἐρ χο μενος ε πι γης κο σμον α παν τα
 Δι και ο κρι ι τα α Κυ ρι ε ἡ φει σαι των
 ψυ χων η μων των πται σμα των α φε σιν δω ω

[illegible]

τοῖς δούλοῖς σου

Ἐπιβὰς ἐν νεφέλαις τῶν οὐρανῶν, καταλείψας εἰρήνην τοῖς ἐπὶ γῆς, ἀνῆλθες καὶ ἐκάθισας, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν, ὡς ὁμοούσιος τούτῳ ὑπάρχων καὶ Πνεύματι· ἐν σαρκὶ γὰρ ὤφθης, ἀλλ' ἄτρεπτος ἔμεινας· ὅθεν ἀναμένεις, συντελείας τὸ πέρας, τοῦ κρῖναι ἐρχόμενος, ἐπὶ γῆς κόσμον ἅπαντα. Δικαιοκρίτα Κύριε, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρούμενος, ὡς Θεὸς ἐλεήμων τοῖς δούλοις σου.

Δόξα...Καὶ νῦν...

* ἡ κατάληξη

*
 6
 λ τοις δου ου λαι οις σου ου ου ου ου ου ου

ου

၁၃

Κοντάκιον Αὐτόμελον

Ἦχος πλ. β΄

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὁ Οἶκος

Τὰ τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς καταλιπόντες, τὰ τῆς τέφρας τῷ χοῖ παραχωροῦντες, δεῦτε ἀνανήψωμεν, καὶ εἰς ὕψος ἐπάρωμεν, ὄμματα καὶ νοήματα, πετάσωμεν τὰς ὄψεις ὁμοῦ καὶ τὰς αἰσθήσεις, ἐπὶ τὰς οὐρανίους πύλας οἱ θνητοί, νομίσωμεν εἶναι τοῦ Ἐλαιῶνος εἰς ὄρος, καὶ ἀτενίζειν τῷ λυτρουμένῳ ἐπὶ νεφέλης ἐποχουμένῳ· ἐκεῖθεν γὰρ ὁ Κύριος εἰς οὐρανοὺς ἀνέδραμεν, ἐκεῖ καὶ ὁ φιλόδωρος τὰς δωρεὰς διένειμε τοῖς Ἀποστόλοις αὐτοῦ, καλέσας ὡς Πατὴρ, καὶ στηρίξας αὐτούς, ὁδηγήσας ὡς Υἱούς, καὶ λέξας πρὸς αὐτούς, οὐ χωρίζομαι ὑμῶν. Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Συναξάριον

Τῇ ς' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων.

Στίχοι

- Ἰλαρὸς ὦν πνεύματι σὺ Ἰλαρίων,
- Ἰλαρὸς ἐν σώματι ἧς καὶ καρδία.
- Βῆ δ' ἐς ὄλυμπον Ἰλαρίωνος κέαρ ἄγνὸν ἐν ἔκτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀττάλου τοῦ θαυματουργοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων πέντε Παρθένων, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Στίχοι

- Κόρας φρονίμους πέντ' ἔφη Θεὸς Λόγος,
- Προϊστορῶν σοι τάσδε πέντε Παρθένους.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι Πεντηκοστῆς Ιαμβικάί, σύντομοι.

Ἦχος δ'.

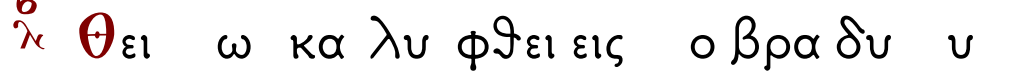
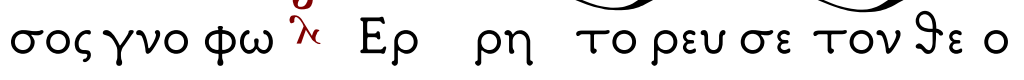
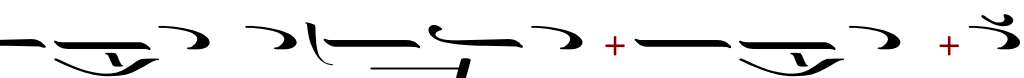
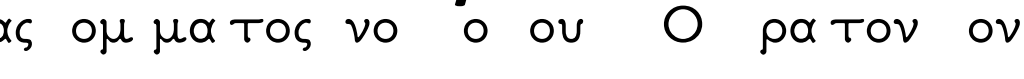
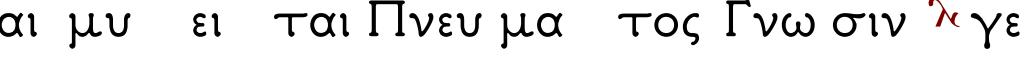
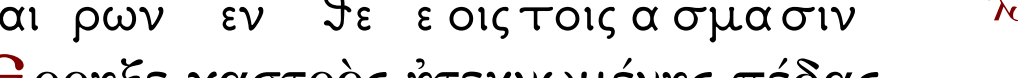
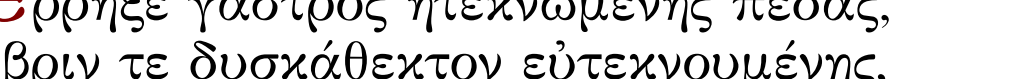
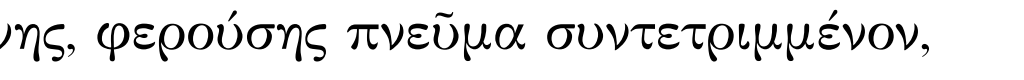
Θείω καλυφθεῖς ὁ βραδύγλωστος γνόφω,

Ἑρρητόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον.

Ἰλὺν γὰρ ἐκτινάξας ὄμματος νόου,

Ὅρα τὸν ὄντα καὶ μυεῖται Πνεύματος,

Γνώσιν, γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν».

Ὡδὴ α' ^B ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ

Θει ω κα λυ φθει εις ο βρα δυ υ
γλωσ σος γνο φω Ερ ρη το ρευ σε τον θε ο
ο γρα φον νο μον Ι λυν γαρ ε κτι
να ζας ομ μα τος νο ο ου Ο ρα τον ον
τα και μυ ει ται Πνευ μα τος Γνω σιν γε
ραι αι αι ρων εν θε ε οις τοις α σμα σιν

Ἑρρηξε γαστροῦς ἡτεκνωμένης πέδας,

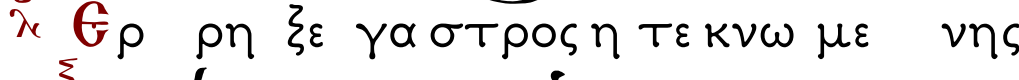
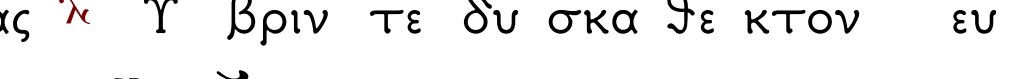
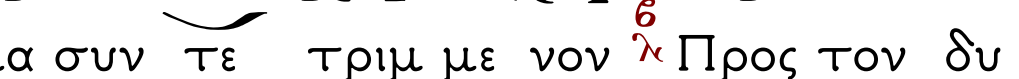
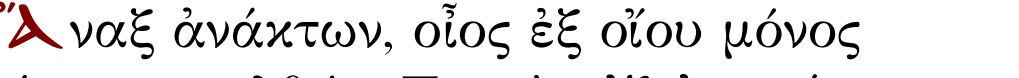
Ὑβριν τε δυσκάθεκτον εὐτεκνουμένης,

Μόνη προσευχῇ τῆς προφήτιδος πάλαι,

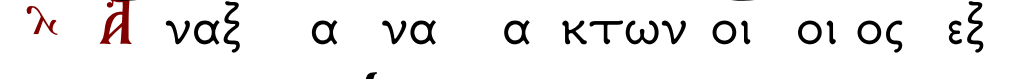
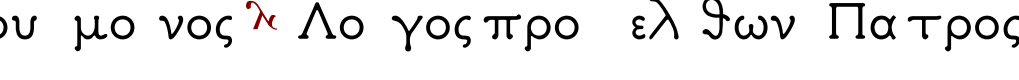
Ἄννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον,

Πρὸς τὸν δυνάστην

ὁ α' χορός καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων».

Ὡδὴ γ'
 Ερ ρη ξε γαστρος η τε κνω με νης

 πε δας Υ βριν τε δυ σκα θε κτον ευ

 τε κνου με νης μο νη προ σευ χη της

 Προ φη η τι δος πα λαι Αν νης φε ρου ου σης

 πνευ μα συν τε τριμ με νον Προς τον δυ

 να στην και Θε ον των γνω σεων

Ἀναξ ἀνάκτων, οἷος ἐξ οἴου μόνος
 Λόγος προελθών, Πατὸς ἐξ ἀναιτίου,
 Ἰσοσθενές σου Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις,
 Νημερτὲς ἐξέπεμψας ὥς εὐεργέτης,
 Ἄδουσι· Δόξα τῷ κράτει σου Κύριε».

Ὡδὴ δ'
 Ἀ ναξ α να α κτων οι οι ος εξ

 οι ου μο νος Λο γος προ ελ θων Πα τρος

εὐχαριστοῦμεν σε, ὁ Θεός, ὁ Πνεύματός σου
 ἀποστολὴς ἐπέμψας
 ὡς ἐργετὴς αὐτοῦ, ὁ
 κράτεισόν σου Κύριε

Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων,
 Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον,
 Ὡ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας.

Νῦν ἐκ Σιών γὰρ ἐξελέλυθε νόμος,
 Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις».

Ὡς ἐπὶ
 Λυτήριον κάθαρσιν ἀμ
 πλακημάτων Πυρίπνοον δεξασθε
 Πνεύματος δρόσον Ὡ τέκνα φωτο
 μορφα τῆς Ἐκκλησίας Νῦν ἐκ Σιών γὰρ

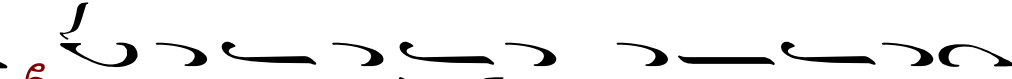
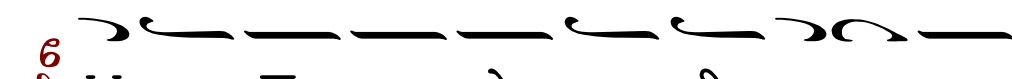
+ ε ξε λη η λυ θε νο μο ς η γλω σ σο πυρ
σο μορ φο ς Πνε ευ μα το ς χα ρι ς

Ἰλασμός ἡμῖν Χριστέ καὶ σωτηρία,
Ὁ Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου,
Ἰν', ὡς προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίου
Στέρνων Ἰωνᾶν, τῆς φθορᾶς διαρπάσης
Ὁλον τὸν Ἀδάμ, παγγενῇ πεπτωκότα».

Ὡδὴ στ' Ἰ λα σμο ς η μιν Χρι στε και σω τη
ρι α Ο Δε σπο της ε λαμ ψα ς εκ
της Παρ θε νου ιν ως Προ φη η την θη
ρο ς εκ θα λα τι ου Στερ νων Ι ω ναν
της φθο ρα α ς δι αρ πα σης ο λον τον Α
δαμ παγγε νη η πεπτω κο τα

Σύμφωνον ἐθρόησεν ὀργάνων μέλος,
Γέβειν τὸ χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας,

Ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις,
 Σεβασμιάζει τοῦ βοᾶν· Τριάς μόνη,
 Ἰσοσθενής, ἀναρχος, εὐλογητὸς εἶ».

Ὡδὴ ζ'
 Συμ φωνον ε θρο η σεν ορ γα νων
 με λος
 Σε βειν το χρυ σο τευ κτον α ψυ χον
 βρε τας
 Η του Πα ρα κλη του δε φω σφο
 ρος χα ρις
 Σε βα σμι α ζει του βο αν Τρι
 ας μο νη
 Ι σο σθε νης
 α να ρ χος ευ
 λο γη τος ει

 Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προσκυ
 νου ου μεν τον Κυ ριον
 Ψδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν
 Κύριον.

«Λύει τὰ δεσμά, καὶ δροσίζει τὴν φλόγα,

Ὁ τρισσοφεγγῆς τῆς θεαρχίας τύπος.
 Ὑμνοῦσι Παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον
 Σωτῆρα καὶ παντουργόν, ὥς εὐεργέτην,
 Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα **κτίσις**».

Ὡδὴ η' ⁶λ **Λ**υ ει τα δε σμα και δρο σι ι

ζει τηνφλο γα ⁶λ ο τρισ σο φεγ γης της θε αρ

χι ας τυ προς ⁶λ υ μνου σι Παι αι δεσ ^Δλ

ευ λο γει ει δε τον μο νον Σω τη η ρα και

παν τουρ γον ως ευ ερ γε την ⁶λ Η δη μι

ουρ γη θει ει σα συμ πα σα κτι ι σι ι ι

⁷ι ις ⁶λ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ σπιχολογεῖται,
 ἀντ' αὐτῆς ἢ θ' Ὡδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων Της Ἑορτῆς
 Ὁ εἰρμός.

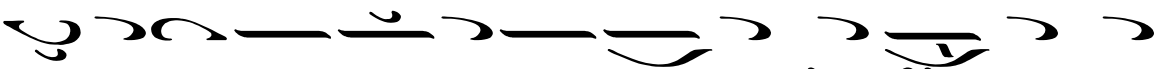
Ἦχος π̣̣̣̣ Πα — — — — —

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον Μητέρα
 Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον ἀφράστως
 κυήσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως
 μεγαλύνομεν».

Ⲭ̅ⲱⲓⲛ ⲛⲉⲣⲛⲟⲩⲛ ⲕⲁⲓ ⲗⲟⲅⲟⲛ Ⲙⲉⲧⲉⲣⲁ
 ⲛⲉⲧⲉⲟⲩⲛ ⲉⲛ ⲭⲣⲟⲛⲱ ⲧⲟⲛ ⲁⲭⲣⲟⲛⲟⲛ ⲁⲫⲣⲁⲥⲧⲱⲥ
 ⲕⲱⲭⲉⲥⲁⲥⲁⲛ ⲟⲓ ⲡⲓⲥⲧⲟⲓ ⲟⲓ ⲟⲙⲟⲫⲣⲟ
 ⲛⲱⲥ ⲙⲉⲓ ⲗⲱ ⲛⲟ ⲟⲙⲉⲛ

ⲁⲓⲛ ⲁⲓⲛ ⲟⲩⲟⲥ ⲉⲙⲱⲛ ⲁⲓⲛ ⲁⲓⲛ

Σὲ τὸν λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, Χριστὸν
 τὸν Θεόν, οἱ Ἀπόστολοι βλέποντες, ἐνθέως
 ὑψούμενον, μετὰ δέους σκιρτῶντες
 ἐμεγάλυνον.

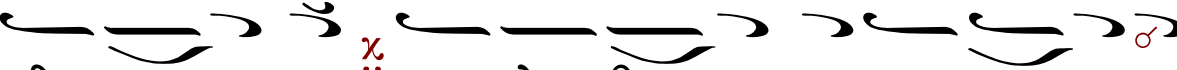

[✠]**Ἦ** τον λυ τρω την του κο σμου Χρι

στον τον Θε ον οι Α πο στο λοι βλε πον τες

εν θε ε ως υ ψου με νον [✠]**Ἦ** με τα δε ε ους

σκιρτωντες ε με γα λυ υ νον [✠]**Ἦ**

[✠]**Ἦ** δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι [✠]**Ἦ**

[✠]**Ἦ** ου την θε ω θει σαν σα ρ κα ο ρων τες

Χρι στε εν τω υ ψει οι Α γ γε λοι αλ λη η λοις

δι ε νε υ ον [✠]**Ἦ** Α λη θω σ ου το ς ε στι ν ο

Θε ος η η μων [✠]**Ἦ**

[✠]**Ἦ** δο ξα σοι ο Θε ος η μων δο ξα σοι [✠]**Ἦ**

Σὲ τῶν ἄσωμάτων τάξεις Χριστὲ ὁ
Θεός, ἐν νεφέλαις αἰρόμενον ἰδοῦσαι

ἐκραύγαζον· τῷ τῆς δόξης Βασιλεῖ πύλας
ἄρατε.

ⲉⲧⲱⲛ ⲁ ⲥⲱ ⲙⲁ ⲧⲱⲛ ⲧⲁ ⲗⲉⲓⲥ ϫ ⲁⲩⲣⲓ ⲥⲧⲉ ⲟ
Ⲑⲉ ⲟⲥ ⲉⲛ ⲛⲉ ⲫⲉ ⲗⲁⲓⲥ ⲁⲓ ⲣⲟ ⲙⲉ ⲛⲟⲛ ⲓ ⲃⲟⲩ ⲟⲩ ⲥⲁⲓ
ⲉ ⲕⲣⲁⲩ ⲕⲁ ⲗⲟⲛ ϫ ⲁⲧⲱ ⲧⲉⲥ ⲃⲟ ⲗⲉⲥ ⲑⲁ ⲥⲓ ⲗⲉⲓ ⲉⲓ ⲫⲩⲩ
ⲗⲁⲥ ⲁ ⲣⲁ ⲁ ⲧⲉ ϫ ⲁⲩ

ⲁⲟ ⲗⲁⲥⲟⲓ ⲟ Ⲑⲉ ⲟⲥ ⲉⲙⲱⲛ ⲃⲟ ⲗⲁⲥⲟⲓ ϫ ⲁⲩ
Ⲕ ⲉ ⲧὸν ⲕⲁⲧⲁⲑⲁⲛⲧⲁ ἕⲱⲥ ἔⲥϫάⲧⲟⲩ τῆⲥ γῆⲥ,
ⲕⲁⲓ ⲧὸν ἄⲛⲧⲱⲣⲱⲫⲟⲛ ⲥῶⲥⲁⲛⲧⲁ, ⲕⲁⲓ τῇ
ἁⲛⲁⲑⲁⲥⲓ ⲥⲟⲩ ἁⲛⲩⲫῶⲥⲁⲛⲧⲁ, ⲧⲟὔⲧⲟⲛ
ⲙⲉⲕⲁⲗύⲛⲟⲙⲉⲛ.

ⲉⲧⲱⲛ ⲁ ⲥⲱⲛ ⲕⲁ ⲧⲁ ⲑⲁⲛ ⲧⲁ ⲉ ⲱⲥ ⲉ ⲥϫⲁ ⲧⲟⲩⲧⲉⲥ
ⲕⲉⲓ ⲧⲟⲛ ⲁ ⲛⲧⲱⲣⲱⲫⲟⲛ ⲥⲱⲥⲁⲛⲧⲁ ϫ ⲁⲓ ⲧⲉ ⲁ
ⲛⲁ ⲑⲁ ⲥⲓ ⲥⲟⲩ ἁⲛⲩⲫῶⲥⲁⲛⲧⲁ ⲧⲟⲩ ⲧⲟⲛ ⲙⲉ ⲕⲁ

λυ νο ο μεν ^κη̣

^κη̣ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η

μας ^κη̣

Χαῖρε Θεοτόκε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, ὃν ἐκύησας, σήμερον, ἐκ γῆς
ἀνιπτάμενον, σὺν ᾿Αγγέλοις ὁρῶσα
ἐμεγάλυνες.

^κη̣ **Χ**αιρε Θε ο το κε Μη τηρ Χριστου του

Θε ου ον ε κυ η σας ση με ρον εκ γη ης α

νι πταμενον ^κη̣ συν Αγ γε ε λοις ο ρω σα ε

με γα λυ υ νες ^κη̣

Ἄλλος
Ἄπας γηγενής

Ἦχος ᾠδῆς

^χ₆ **Α**γ γελοιτην α ανοδον του Δεσπο
 ο του ορων τες ε ξε πλητ τον το πως με
 τα δοξης ε πη ηρ θη α πο της γη ης
 εις τα ανω ⁶_λ

Ω τῶν δωρεῶν, τῶν ὑπὲρ κατάληψιν!
 ὦ μυστηρίου φρικτοῦ! πάντων ὁ δεσπότης
 γάρ, ἐκ γῆς ἀπαίρων πρὸς τὰ οὐράνια, τοῖς
 Μαθηταῖς ἀπέστειλε, Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ
 φωτίσαν τούτων τὴν διάνοιαν, καὶ πυρίνους
 τελέσαν ἐν χάριτι.

⁶_λ **Ω** των δωρεων των υ περ κα τα λη
 ψιν ω μυστηρι ου φρικτου ⁶_λ παν των ο δεσπο
 ζων γαρ ^π₉ εκ γης α παι αι ρων προστα ου
 ρα νι α ⁶_λ τοις Μα θη ταις α πε στει λε Πνευ

μα το α γι ι ο ν τ ο φω τί σ α ν τ ο υ τ ω ν τ η ν δι

α νο ι α ν ⁶ και πυ ρι ν ο υ ς τε λε ε σ α ν ε ν χα

ρι τι ⁶

⁶ Ἄ γ γε λ ο ι τ η ν α α ν ο δ ο ν τ ο υ Δ ε σ π ο

ο τ ο υ ο ρ ω ν τ ε ς ε ξ ε π λ η τ τ ο ν τ ο π ω ς με

τα δ ο ξ η ς ε π η η ρ θ η α π ο τ η ς γ η η ς

εις τα α ν ω ⁶

Στίφει Μαθητῶν, ὁ Κύριος ἔφησεν·
 Ὑμεῖς καθίσατε, εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ γὰρ
 ἐκπέμψω ὑμῖν Παράκλητον, ἄλλον, Πατρὶ
 τὸν σύνθρονον, καὶ μοι ὁμότιμον, ὃν ὁρᾶτε,
 ἀναλαμβανόμενον, καὶ νεφέλῃ φωτὸς
 ἐποχοούμενον.

⁶ **Σ**τι φει Μα θ η τ ω ν ο Κυ ρι ο ς ε φη

σεν Ὑ μεις κα θι σα τε ⁶λ εις Ι ε ρο
 σο λυ υ μα ^π9 κα γω εκ πε εμ ψω υ μιν
 Πα ρα κλη τον ⁶λ αλ λον Πα τρι τον συν θρο νον
 κα μοι ο μο ο τι ι μον ^Δον ο ρα α
 α α τε α να λαμ βα νο με νον ⁶λ και
 νε φε λη φω το ος ε πο χου με νον ⁶λ

Δόξα.

⁶λ **Α**γ γε λοι την α α νο δον
 του Δε σπο ο του ο ρων τε ς ε ξε πλη ττον
 το πως με τα δο ξης ε πη ηρ θη α πο της
 γη ης εις τα α νω ⁶λ

Ἦρθη ἐμφανῶς, ἡ μεγαλοπρέπεια,
 ἄνωθεν σαρκὶ πτωχεύσαντος, τῶν οὐρανῶν,

τοῦ καὶ συνεδρία Πατρὸς τετίμηται, φύσις
 ἡμῶν ἡ ἑκπτωτος. Πανηγυρίσωμεν, καὶ
 συμφώνως πάντες ἀλαλάξωμεν, καὶ
 κροτήσωμεν χεῖρας γηθόμενοι.

⁶_λ Ἦρ θη εμ φα νως η με γα λο πρε πει
 α α νω θεν των ου ρανων ⁶_λ του σαρ κι πτω
 χευ σα αντος ^π₉ και συ νε δρι ι α Πατρος
 τε τι μη ται ⁶_λ φυ σις η μων η εκ πτω τος
 Πα νη γυ ρι ι σω ω μεν ^Δ και συμ φω ω
 ω ω νως παν τες α λα λα ξω μεν ⁶_λ και
 κρο τη σω μεν χει ει ρας γη θο με νοι ⁶_λ
 Καὶ νῦν.

⁶_λ Ἄγ γε λοι την α α νο δον του Δε σπο

ο του ο ρων τες ε ξε πλητ τον το πως με
τα δο ξης ε πη ηρ θη α πο της γη ης
εις τα α νω ⁶λ

Φως τὸ ἐκ φωτός, ἐκλάμψαν
πανάμωμε, ἐκ σοῦ ἀνέτειλε, καὶ τὴν
ἁμαυρότητα, τῆς ἀθείας πᾶσαν διέλυσε, καὶ
τοὺς νυκτὶ καθεύδοντας ἐφωταγώγησε· διὰ
τοῦτο πάντες κατὰ χρέος σε, εἰς αἰῶνας ἀεὶ
μακαρίζομεν.

⁶λ **Φ**ως το εκ φω τος εκ λαμ ψαν πα να μω
με εκ σου α νε τει λε ⁶λ και την α μαυ
ρο τη η τα ^π της α θε ι ι ας πασαν δι
ε λυ σε ⁶λ και τους νυ κτι κα θευ δον τας ε
φω τα γω ω γη η σε ^Δ δι α του ου ου το

παντες κα τα χρεος σε ⁶λ εις αι ω νας α

ει ειμακα ρι ζομεν ⁶λ

Χαίροις Ἄνασσα, μητροπάρθενον κλέος·

Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον εὖλαλον στόμα,

Ῥητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἄξίως,

ἱλιγγιᾱ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον

Νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως **δοξάζομεν**».

Ωδὴ Θ! ⁶λ **Χ**αι ροις Α νασ σα α μη τρο πα αρ

θε νον κλε ος ⁶λ α παν γαρ ευ δι νη τον ευ

λα λον στο μα ⁶λ ρη τρε ευ ων ου σθενει σε

με λ πειν α ζι ως ^Δλ ι λιγ γι α δε νους α πας

σου τον το κον νο ει ν ^Δλ ο θεν σε συμ φω ω νως

δο ζα ζο με ε ε ⁶λ εν ⁶λ

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἀναλήψεως.

Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε ἀνελήφθης,
Χριστέ πρὸς τὸν Πατέρα συνεδριάζων,
Ἄγγελοι προτρέχοντες ἐκραύγαζον· Ἄρατε
πύλας ἄρατε· ὁ Βασιλεὺς γὰρ ἀνῆλθε, πρὸς
τὴν ἀρχίφωτον δόξαν. (Δίς)

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε ἀνελήφθης,
Χριστέ πρὸς τὸν Πατέρα συνεδριάζων,
Ἄγγελοι προτρέχοντες ἐκραύγαζον· Ἄρατε
πύλας ἄρατε· ὁ Βασιλεὺς γὰρ ἀνῆλθε, πρὸς
τὴν ἀρχίφωτον δόξαν.

Εἰς τοὺς Αἶνους
Ἦχος 4 Πα

Πα α α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε
 σα α α τω ω το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι
 ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω
 ων ου ρα α νω ων αι νει ει ει τε
 ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι
 ι ι ι στοις Σοι πρε ε πει υ υ υ μνος
 τω ω ω ω Θε ε ε ω ω
 Αι νει τε αυ το ον πα α α αν τεσ οι
 Α αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι
 νει ει ει ει τε α α αυ τον πα σαι αι δυ

να α α μεις α αυ του ου ^ΓΣοι πρε ε πει
^Νυ ^Πυ μνοςτω ω ω Θε ε ε ε ω ω ω

ω *Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων...* ^π9

^χ^π⁹ **Δ**₁ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
 στει αις αυ του **Δ**₁ αι νει τε αυ τον **Δ**₁ κα τα
 το πληθος της με γαλωσυνης αυ του **Δ**₁

Αγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ,
 πανηγυρίσωμεν, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ
 ἐποχουμένῳ, κραυγάζοντες τὸν ὕμνον·
 Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος, ὁ συναΐδιος
 Λόγος, Ἅγιος εἶ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ
 πανάγιον.

Δ₁ **Δ**γ γε λι κως οι εν κο ο σμω πα νη
 γυ ρι σω μεν ^π₉ τω ε πι θρο νου δο ξης **Δ**₁ Θε

ω ε ποχουμε νω ^πκραυ γαζοντες τον υμνον

Α γι ος ει ^Δο Πα τη ηρ ο ου ρα νι ος ^π

ο συ να ι δι ος Λο γος Α γι ος ει ^Δκαι

το Πνευ μα το πα να α γι ι ον ^π

^π ^χ ^Δι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γ

γος ^Δαι νει τε αυ τον ^Δεν ψαλ τη ρι ω και

κι θα α ρα ^Δ

^Δγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ,
πανηγυρίσωμεν, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ
ἐποχουμένῳ, κραυγάζοντες τὸν ὕμνον·
Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος, ὁ συναῖδιος
Λόγος, Ἅγιος εἶ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ
πανάγιον.

^Δ ^Δγ γε λι κως οι εν κο ο σμω πα νη

γυ ρι σω μεν^π τω ε πι θρο νου δο ξης^Δ Θε
 ω ε πο χου με νω^π κραυ γα ζον τες τον υ μνον
 Α γι ος ει^Δ ο Πα τη ηρ ο ου ρα νι ος^π
 ο συ να ι δι ος Λο γος Α γι ος ει^Δ και
 το Πνευ μα το πα να α γι ι ον^π
^π^χ αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
 χο ρω^Δ αι νει τε αυ τον^Δ εν χορ δαις και
 ορ γα α νω^Δ

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Ἀγγέλων, κατανοοῦντες
 Σωτήρ, τὸ τῆς ἀνόδου ξένον, διηπόρουν
 ἀλλήλοις· Τίς ἡ θεὰ αὕτη; ἄνθρωπος μὲν, τῇ
 μορφῇ ὁ ὁρώμενος, ὥς δὲ Θεός, ὑπεράνω
 τῶν οὐρανῶν, μετὰ σώματος ἀνέρχεται.

Ὁι ἀρχιγούτων Ἀγγέλων καὶ τὰ νο
 ούουντες Σωτηρ^πότης αὐτοῦ ζέον
 διηποροῦν ἀλλήλοις^π Τίς ἡ θεία
 τῆς ἀνθρώπου μεταμορφῆς ἡ οὐρομένη
 ὡς^π δε Θεὸς υπεράνω τῶν οὐρανῶν με
 τασώματος ἀνέρχεται^π
 ἄνι^π τε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
 ἡχοῖς^Δ αἰνέει τε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
 ἀλαλαγμοῦ^Δ Πάσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
 Κυριόν^Δ

Οἱ Γαλιλαῖοι ὁρῶντες, ἀναληφθέντα σε,
 ἀπὸ τοῦ Ἑλαιῶνος, μετὰ σώματος Λόγε,

ἤκουον Ἀγγέλων, βοώντων αὐτοῖς· Τί
ἐστήκατε βλέποντες; οὗτος ἐλεύσεται πάλιν
μετὰ σαρκός, καθ' ὃν τρόπον ἐθεάσασθε.

Οἱ Γαλιλαῖοι ὁρωόντες ἀναλή-
φθεντα σε^π ἀποτοῦ Ἐλαιῶνος^Δ με-
τασωματος^π Λογῆ^π κουὸν Ἀγγέλων βο-
ώντων αὐτοῖς^Δ Τι ἐστή^π ἡ κατεβλέποντες^π
οὗτος ἐλεύσεται πάλιν μετὰ σαρκός^Δ
καθ' ὃν τρόπον ἐθεάσασθε^π

Ἦχος Δ΄. Δο ο ο ζα Πα α α τρι ι ι και
 Υι υι ω και Α γι ι ω Πνε ε ευ μα
 τι

και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους
 αι ω ω ω νας των αι ω ω ω νων Α α μ η ν

Ἐτέχθης, ὡς αὐτὸς ἠθέλησας, ἐφάνης,
 ὡς αὐτὸς ἠβουλήθης, ἔπαθες σαρκί, ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, ἐκ νεκρῶν ἀνέστης, πατήσας τὸν
 θάνατον, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὁ τὰ
 σύμπαντα πληρῶν, καὶ ἀπέστειλας ἡμῖν
 Πνεῦμα θεῖον, τοῦ ἀνυμνεῖν καὶ δοξάζειν
 σου ὁ β' χορὸς τὴν Θεότητα.

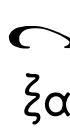
Ε τε ε ε χθ η ης ως αυ το ος
 η θε ε ε λ η η η η σας ε ε φα

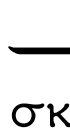
α α α α νης ως αυτος η η η βου ου λη
 η η θης ε ε πα α α θε ες σααρ κι
 ι ι ι ο Θε ο ο ο ος η η η η μων
 εκ νε κρωων α α νε ε ε στης πα α τη η
 σα ας τον θ α α α να α α τον α νε
 λη η η φθη η η ης ε ε εν δο ο ο
 ζη η ο τα συ υ υ υμ παν τα α πλη η
 ρων και αι αι α α πε ε στει ει ει λα ας
 η η η μι ιν Πνε ευ μα θει ει ον του
 α νυ μνειν και δο ξα α λει ει ν σου
 την Θε ε ο ο ο τη η η η τα

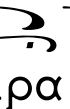
‘Ο Β΄ Χορός.

Ἦχος Δι

 Δο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο

 ξα εν υ ψι στοις Θε ω και ε πι γης ει
 ρη νη εν αν θρω ποι ευ δο κι ι ι α

 Υ μνου μεν σε ευ λο ο γου μεν σε ε προ
 σκυ νου μεν σε δο ξο λο ο γου με εν σε ευ
 χα ρι στου με εν σοι δι α την με γα α λην
 σου ου δο ο υ ξαν

 Κυ ρι ε Βασι λευ ε που ρα νι ε Θε
 ε ε Πα τερ παν το κρα α το ορ Κυ ρι ε
 Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε

καὶ Ἀ ἀ γι ον Πνε ε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

ου ο Υι ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων

την α μαρ τι ι αν του κο ο ο σμου ε

λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι ας του ου κο ο ο σμου

Προ σδε ζαι την δε η σιν η μων ο

κα θη με νος εκ δε ζι ων του Πα τρος και

ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει ει μο νος Α γι ος συ

ει ει μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι

στος εις δο οζαν Θεου Πατρος Α μην

Καθ' ε κα αστην η μεραν ευ λο ο γη

σω σε ε και αι νε ε σω το ο νο μα α

σου εις τον αι ω ω να και εις τον αι

ω νατου αι ω ω ω νος

Κα τα ζι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η

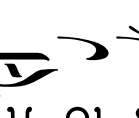
ναι η μας

Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ε ε ο

Θε ος των Πα τε ρων η μων και αι νε

τον και δε δο ζα σμε νον το ο νο μα α

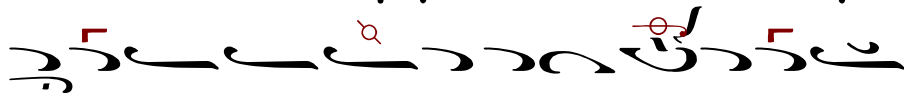
σου εις τους αι ωω νας Α μην

 Γε νοι το ο Κυ ρι ε το ε λε ος σου

εφ' η μας κα θα απερηλπισα μεν ε

 πι σε

 Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα

 ζοον με τα δι καιω μα τα α α σου (γ')

 Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν

 εν γε νε α και γε νε α Ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σοον με ι α σαι την

ψυχη ην μου ο τι η μαρ το ο ον σοι

 Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον

δι δα ζο ον με ε του ποι ει ν το θε λη μα α

σου ο τι συ ει ει ο Θε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν

τω φω τι ι σου ο ψο ο με θα φω ω ω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι

νω σκουσι ι ι σε ε Α γι ος ο Θε ο

ος Α γι ο ος Ι σχυ ρος Α γι ος Α α

θα να τος ε λε η σον η μα α α ας

Α γι ος ο Θε ο ος Α γι ο ος

Ι σχυ ρος Α γι ος Α α θα να τος ε

λε η σον η μα α α ας (Δίς)

Δοξα Πατρι και Υιω και Α
γιω Πνευματι

Και νυν και αι ει και εις τους αι ω
νας των αιωνων Α μην

Αγιος Αθανάτος ελεη
σον ημας *Ἀσματικόν*

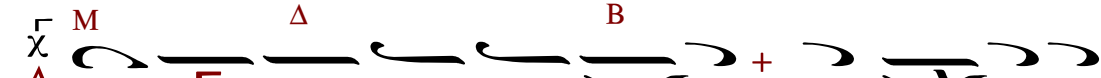
Ααααααααγι ο
ος ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ο ος

Ααααααααγι ο ος
Ι ισχυρο ο ο ο ο ο ο ος

Αγιος ααα θανααατος

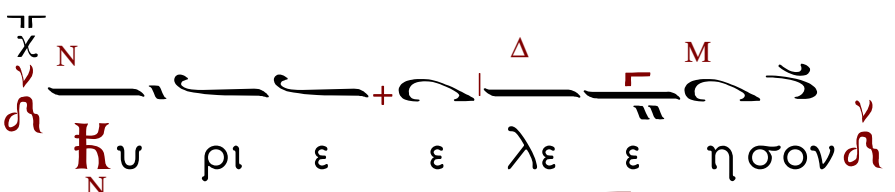
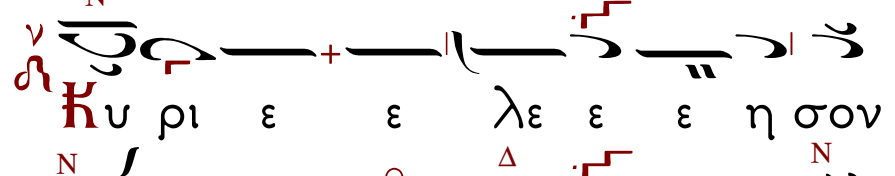
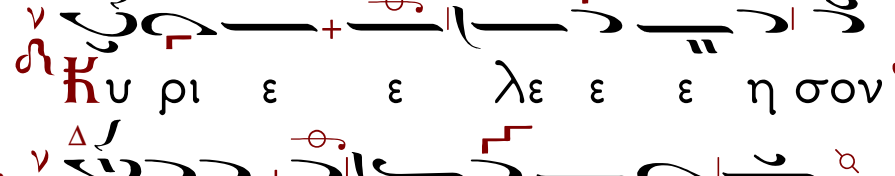
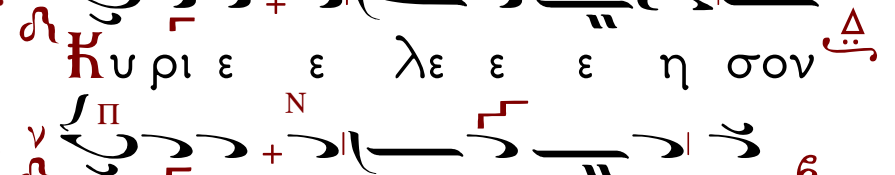
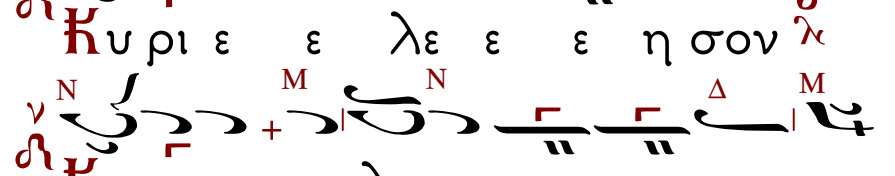

 Θε λε ε η η σο ον η η μα α α
 α α α α α ας

Ἀπολυτίκιον Ὕμνος Δι

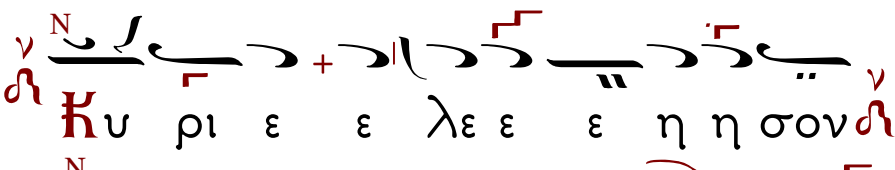
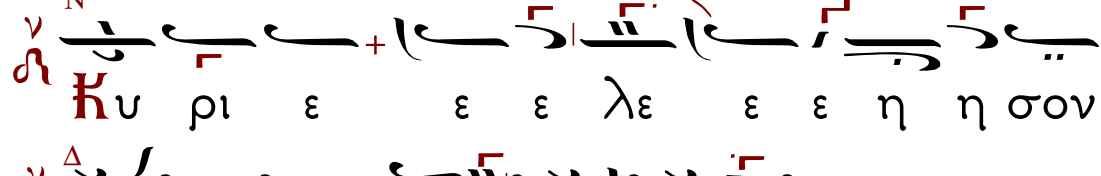

 Ἄ νε λη φθης εν δο ξη Χρι στε ο Θε
 ος η μων χα ρο ποι η σας τους Μα θη
 τας τη ε παγ γε λι α του α γι ου Πνευ
 ματος βε βαι ω θεν των αυ των δι α της
 ευ λο γι ι ι ας ο τι συ ει ο Υι ος
 του Θε ου ο λυ τρω της του κο ο ο σμου
 ου ου

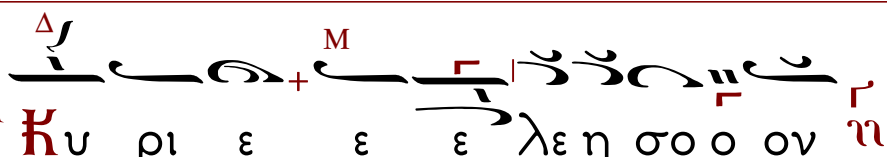
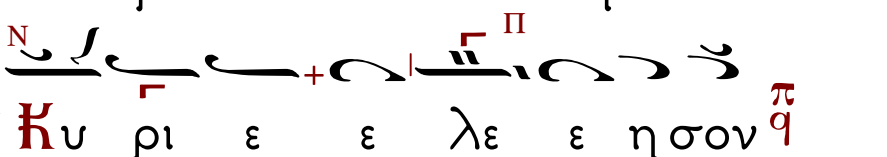
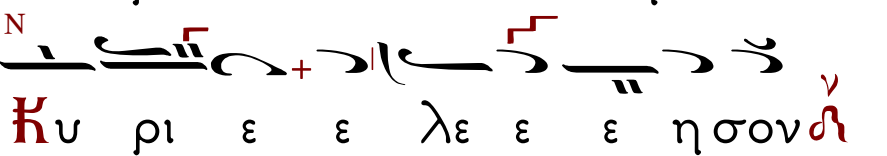
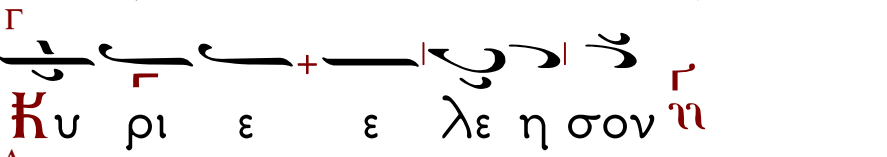
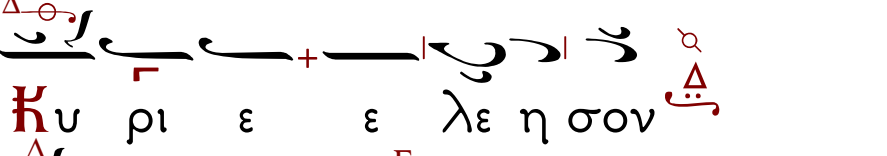
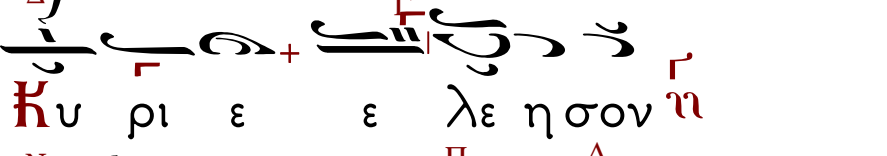
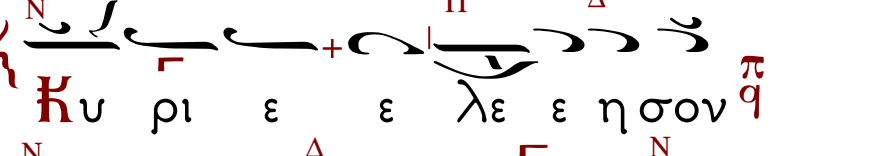
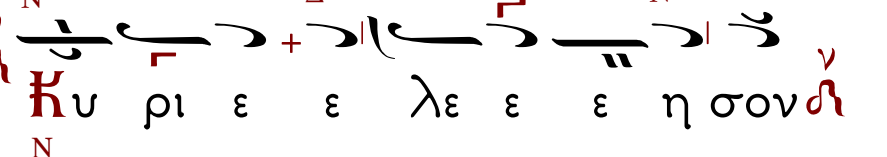
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος πλδ Νη

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12.
 Cοι Κυ ρι ε

Ἰχθὺς ὡς ἔστιν ἡ

τε χειρας α λα λα ζα τε τω Θε ω

εν φω νη α γαλ λι α σε ως

$\bar{\chi}^M \Delta$

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 Δ

 +
 τερ σωσον η μας

Σπύχος β':

βε ρος ^χβα σι λευς με ε ε γας ^Δε πι πα σαν

— —
την γην

$\overline{\chi}^M \Delta$

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σω

 +
 τερ σωσον η μας

Σπίχος γ':

καὶ ἐξήνεγκε τοὺς ποταμούς τῶν ὁρίων

[illegible]

Τερ σωσον ημας

Δόξα... Καὶ νῦν...

The musical notation begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The first note is a half note G4 (G), followed by a quarter rest. Then there are two eighth notes: A4 (A) and B4 (B). This is followed by a dotted quarter note C5 (C), which has a sharp sign above it indicating a trill or grace note. After another quarter rest, there is a dotted half note D5 (D), also with a sharp sign above it. The melody continues with a dotted quarter note E5 (E), a quarter note F#5 (F#), and a quarter note G5 (G). The lyrics "Fais pre sbearis tis The o tou okou" are written below the staff.

Σω^Bτερ σω^Mσον η^χμα α^Δας

Ἀντίφωνον Β'.

Σπύχος α':
Με γας Κυ ρι ος και αι νε τος

 ΠΕΡΙΛΗΨΗ
 σφοδρα

δο ξη α να λη φθεις αφ η μων εις τους ου ρα νους

ψαλλοντας σοι αλληλουι α

Στίχος β': **Ο** Θεος εν ταις βαρεσιν αυ

της γινωσκεται

Κωσον ημας Υιε Θεου ο εν

δοξηα ναληφθεις αφημωνεις τους ουρανους

ψαλλοντας σοι αλληλουι α

Στίχος γ': **Ο** τι ιδου οι βασιλεις της

γης συνηχθησαν

Κωσον ημας Υιε Θεου ο εν

δοξηα ναληφθεις αφημωνεις τους ουρανους

ψαλλοντας σοι αλληλουι α

^Μ
^Δ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
^Μ
ω Πνευμα τι
^Μ ^Γ ^Δ ^Β ^Γ
^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι αι
^Δ
ω νας των αι αι ω νων Α μην
^Μ ^Δ
^Δ Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
^Β ^Γ
του Θε ου ^Δ α θανατος υ πα α α αρχων
^Μ
^{6.} και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
^Β ^Γ ^Δ
τε ραν σω τη ρι ι αν ^Δ σαρ κω θη η ναι
^{Ζ'} ^Β ^Δ
εκ της Α γι ας Θε ο το κου ^Δ και α ει
^Δ ^Β
παρ θε νου Μα ρι ας ^Δ α τρε ε πτω σε εν
^Μ ^Δ ^Γ
αν θρω πη σας ^{6.} σταυ ρω θεις τε Χρι στε

ο Θε ος ^Δ θά να α τω ω θά να τον πα τη σας ^N
^Δ ει εις ^Δ ων ^Δ της Α γι ας Τρι α δος ^M συν
^Δ δο ξα ^Δ ζο ο με νος τω Πα τρι ^B και τω Α
^Δ γι ω Πνευ μα τι ^M σω σον η μα ^{ΓΔ} α ας ^Δ

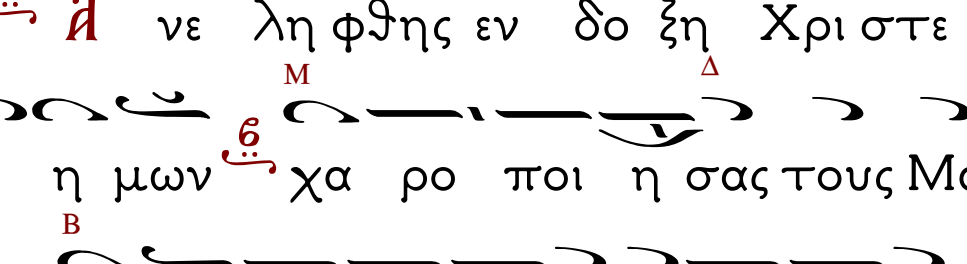
Ἀντίφωνον γ'.

Στίχ. α'. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

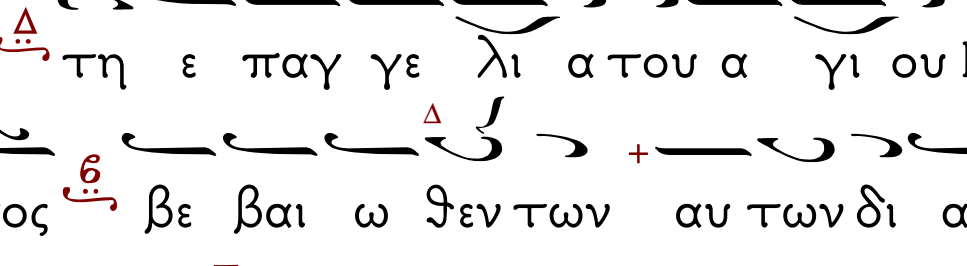
Στίχ. β΄. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. γ'. **Κ**λινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου,
ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

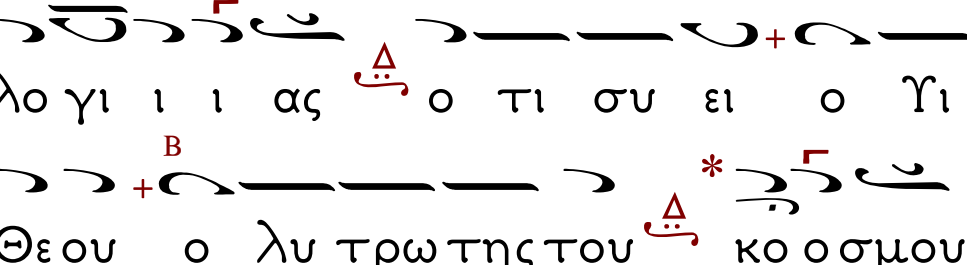
Ἀπολυτίκιον ᾠδῆς Δ'

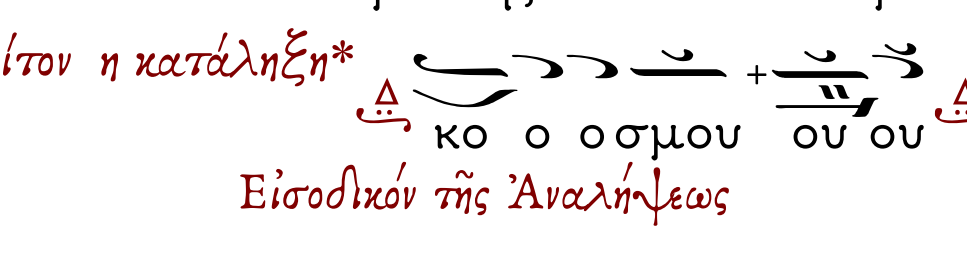
 νε λη φ θ η ς εν δο ξ η Χ ρ ι σ τε ο Θε

 ος η μων χα ρ ο ποι η σ α ς τ ο υ ς Μ α θ η

 τ α ς τ η ε π α γ γ ε λ ι α τ ο υ α γ ι ο υ Π ν ε υ

 μ α τ ο ς β ε β α ι ω θ ε ν τ ω ν α υ τ ω ν δι α τ η ς

 ε υ λ ο γ ι ι ι α ς ο τ ι σ υ ει ο Υ ι ο ς

 τ ο υ Θε ο υ ο λ υ τ ρ ω τ η ς τ ο υ κο ο σ μ ο υ

 Τ ό τ ρ ί τ ο ν η κα τ ά λ η ξ η * κο ο ο σ μ ο υ ο υ ο υ

Εἰσοδικόν τῆς Ἀναλήψεως

Ἄ νε ε βη ο Θε ος εν αλ λα λαγ
 μω Κυ ρι ος εν φω νη η σαλ πι γ γος Σω
 σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν δο ζη α να
 λη φθεις αφ η μων εις τους ου ρα νους ψαλ λον
 τας σοι αλ λη λου ι α

Ἀπολυτίκιον Ἦχος Ἄ νε λη φθης εν δο
 ζη Χρι στε ο Θε ος η μων χα ρο ποι η
 σας τους Μα θη τας τη ε πα γ γε λι α του
 α γι ου Πνευ μα τος βε βαι ω θεν των
 αυ των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο τι συ

ει ο Υιός του Θεού ο λυτρωτής του κο
σμου

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Ζ', ΕΒΔΟΜΑΙΔΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς

Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός.

Στίχ. Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα

1:1-12

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, παρεδίδουν τόν τε Παῦλον καὶ τινας ἑτέρους δεσμώτας ἑκατοντάρχη ὀνόματι Ἰουλίῳ σπείρης Σεβαστῆς. Ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυττηνῶ μέλλοντες πλεῖν τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπους ἀνήχθημεν, ὄντος σὺν ἡμῖν Ἀριστάρχου Μακεδόνης Θεσσαλονικέως, τῇ τε ἑτέρᾳ κατήχθημεν εἰς Σιδῶνα· φιλανθρωπῶς τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος ἐπέτρεψε πρὸς τοὺς φίλους πορευθέντα ἐπιμελείας τυχεῖν. Κἀκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον διὰ τὸ τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους, τό τε πέλαγος τὸ κατὰ τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες κατήλθομεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας. Κἀκεῖ εὐρὼν ὁ ἑκατοντάρχης πλοῖον Ἀλεξανδρινὸν πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀνεβίβασεν

ἡμᾶς εἰς αὐτό. Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες καὶ μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην κατὰ Σαλμώνην, μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτὴν ἦλθομεν εἰς τόπον τινὰ καλούμενον Καλοὺς Λιμένας, ὧς ἐγγὺς ἦν πόλις Λασαία. Ἰκανοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου καὶ ὄντος ἤδη ἐπισφαλοῦς τοῦ πλοῦς διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἤδη παρεληλυθέναι, παρήνει ὁ Παῦλος λέγων αὐτοῖς· Ἄνδρες, θεωρῶ ὅτι μετὰ ὕβρεως καὶ πολλῆς ζημίας οὐ μόνον τοῦ φόρτου καὶ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν μέλλειν ἔσεσθαι τὸν πλοῦν. Ὁ δὲ ἑκατοντάρχης τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυκλήρῳ ἐπέειπετο μᾶλλον ἢ τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις. Ἀνευθέτου δὲ τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν οἱ πλείους ἔθεντο βουλὴν ἀναχθῆναι κάκειθεν, εἴ πως δύναιτο καταντήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμάσαι, λιμένα τῆς Κρήτης βλέποντα κατὰ λίβα καὶ κατὰ χῶρον. Ὑποπνεύσαντος δὲ νότου δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατηκέναι, ἄραντες ἄσσον παρελέγοντο τὴν Κρήτην. Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔβαλε κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικὸς ὁ καλούμενος Εὐροκλύδων. Συναρπασθέντος δὲ

τοῦ πλοίου καὶ μὴ δυναμένου ἀντοφθαλμεῖν τῷ
 ἀνέμῳ ἐπιδόντες ἐφερόμεθα. Νησίον δέ τι
 ὑποδραμόντες καλούμενον Κλαύδην μόλις
 ἰσχύσαμεν περικρατεῖς γενέσθαι τῆς σκάφης, ἣν
 ἄραντες βοηθείαις ἐχρῶντο ὑποζωννύντες τὸ
 πλοῖον· φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὴν Σύρτιν
 ἐκπέσωσι, χαλάσαντες τὸ σκεῦος οὕτως
 ἐφέροντο. Σφοδρῶς δὲ χειμαζομένων ἡμῶν τῇ
 ἐξῆς ἐκβολὴν ἐποιοῦντο, καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες
 τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἐρρίψαμεν. Μήτε δὲ
 ἡλίου μήτε ἄστρον ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλείονας
 ἡμέρας, χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου,
 λοιπὸν περιηρεῖτο πᾶσα ἐλπίς τοῦ σῶζεσθαι
 ἡμᾶς. Πολλῆς δὲ ἀσιτίας ὑπαρχούσης τότε
 σταθεὶς ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν εἶπεν· Ὑπερ-
 μέν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι μὴ
 ἀνέγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης κερδῆσαί τε τὴν
 ὕβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν. Καὶ τὰ νῦν
 παραινῶ ὑμᾶς εὐθυμεῖν· ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς
 οὐδεμία ἔσται ἐξ ὑμῶν πλὴν τοῦ πλοίου.
 Παρέστη γάρ μοι τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἄγγελος τοῦ
 Θεοῦ οὗ εἰμι, ὃ καὶ λατρεύω, λέγων· Μὴ φοβοῦ,
 Παῦλε· Καίσαρί σε δεῖ παραστῆναι· καὶ ἰδοὺ
 κεχάρισταί σοι ὁ Θεὸς πάντας τοὺς πλείοντας
 μετὰ σοῦ. Διὸ εὐθυμεῖτε, ἄνδρες· πιστεύω γὰρ

τῷ Θεῷ ὅτι οὕτως ἔσται καθ' ὃν τρόπον
λελάληταί μοι. Εἰς νῆσον δέ τινα δεῖ ἡμᾶς
ἐκπεσεῖν. Ὡς δὲ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ νύξ
ἐγένετο διαφορομένων ἡμῶν ἐν τῷ Ἀδρίᾳ, κατὰ
μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόουν οἱ ναῦται προσάγειν
τινὰ αὐτοῖς χώραν. Καὶ βολίσαντες εὖρον
ὀργυιᾶς εἴκοσι, βραχὺ δὲ διαστήσαντες καὶ
πάλιν βολίσαντες εὖρον ὀργυιᾶς δέκα πέντε·
φοβούμενοί τε μήπως εἰς τραχεῖς τόπους
ἐκπέσωμεν, ἐκ πρύμνης ῥίψαντες ἀγκύρας
τέσσαρας ἤρχοντο ἡμέραν γενέσθαι. Τῶν δὲ
ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου καὶ
χαλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν,
προφάσει ὡς ἐκ πώρας μελλόντων ἀγκύρας
ἐκτείνειν, εἶπεν ὁ Παῦλος τῷ ἑκατοντάρχῃ καὶ
τοῖς στρατιώταις· Ἐὰν μὴ οὗτοι μείνωσιν ἐν τῷ
πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι οὐ δύνασθε. Τότε οἱ
στρατιῶται ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης
καὶ εἶασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν. Ἄχρι δὲ οὗ ἔμελλεν
ἡμέρα γίνεσθαι, παρεκάλει ὁ Παῦλος ἅπαντας
μεταλαβεῖν τροφῆς λέγων· Τεσσαρεσκαιδεκάτην
σήμερον ἡμέραν προσδοκῶντες ἄσιτοι
διατελεῖτε, μηδὲν προσλαβόμενοι. Διὸ
παρακαλῶ ὑμᾶς μεταλαβεῖν τροφῆς· τοῦτο γὰρ
πρὸς τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὑπάρχει· οὐδενὸς

γὰρ ὑμῶν θριξ̃ ἐκ τῆς κεφαλῆς πεσεῖται. Εἰπὼν δὲ ταῦτα καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ ἐνώπιον πάντων, καὶ κλάσας ἤρξατο ἐσθίειν. Εὐθυμοὶ δὲ γενόμενοι πάντες καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς. Ἡμεν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι ψυχὰὶ διακόσιαι ἐβδομήκοντα ἕξ. Κορεσθέντες δὲ τροφῆς ἐκούφιζον τὸ πλοῖον ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασσαν. Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν οὐκ ἐπεγίνωσκον, κόλπον δὲ τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλόν, εἰς ὃν ἐβουλεύσαντο, εἰ δύναιντο, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον. Καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἶων εἰς τὴν θάλασσαν· ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων, καὶ ἐπάραντες τὸν ἀρτέμωνα τῇ πνεοῦσῃ κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν. Περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον διθάλασσον ἐπώκειλαν τὴν ναῦν, καὶ ἡ μὲν πρῶρα ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων. Τῶν δὲ στρατιωτῶν βουλὴ ἐγένετο ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσι, μή τις ἐκκολυμβήσας διαφύγοι. Ὁ δὲ ἑκατοντάρχης βουλόμενος διασῶσαι τὸν Παῦλον ἐκώλυσεν αὐτοὺς τοῦ βουλήματος, ἐκέλευσέ τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν ἀπορρίψαντας πρώτους ἐπὶ τὴν γῆν ἐξιέναι, καὶ τοὺς λοιποὺς οὓς μὲν

ἐπὶ σανίσιν, οὓς δὲ ἐπὶ τινων τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου. Καὶ οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ διασωθέντες τότε ἐπέγνωσαν ὅτι Μελίτη ἡ νῆσος καλεῖται.

Ἀλληλούϊα. ᾠχος β΄

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως: «Σέ τήν ὑπέρ νοῦν...».

Ἦχος λ̣η̣ Πα — — — — —

Π
 ἡ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε τη η η η
 η η ν υ υ πε ε ερ νο ου ου ου ου ουν και αι
 λο ο ο ο ο γο ον Μη η τε ε ε ε ε
 ε ε Μη τε ε ε ε ε ρα α Θε ε ε ε
 ου ου ου ου ου ου την εν χρο ο ο ο
 νω ω τον α α χρο ο νο ον α φρα
 α α α στω ως κυ υ υ η η σα α
 α σα αν οι πι ι ι στοι οι οι οι οι ο μο
 φρο ο νω ως με ε γα λυ υ υ υ υ νο
 ο ο ο με ε ε ε ε ε εν

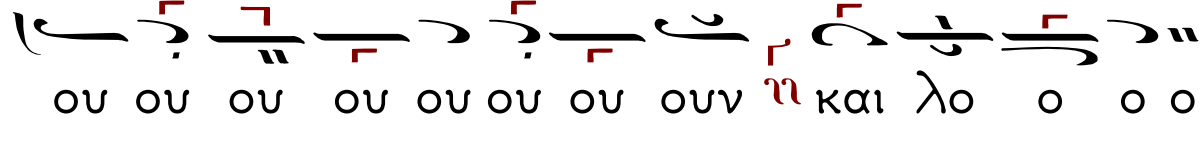
Ώχος λή Πα

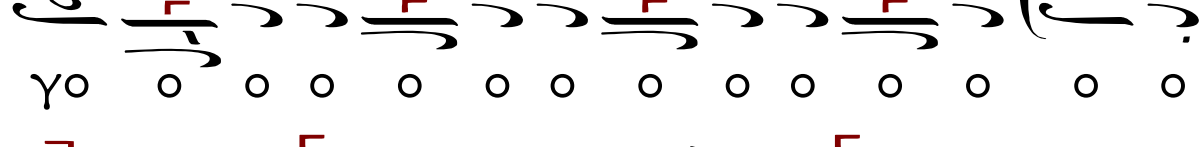
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε την υ υπερνου ου ου ου ηου ου ου ου ου

 ου ου ου ου ου ου ου ουν η και λο ο ο ο

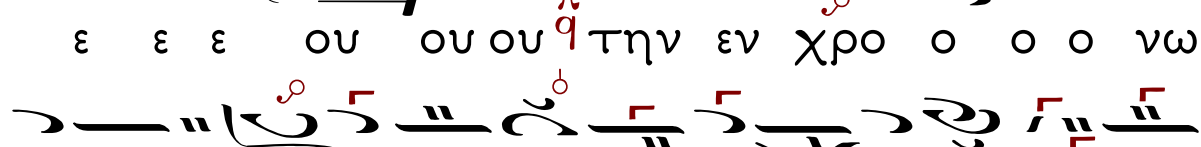
 γο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

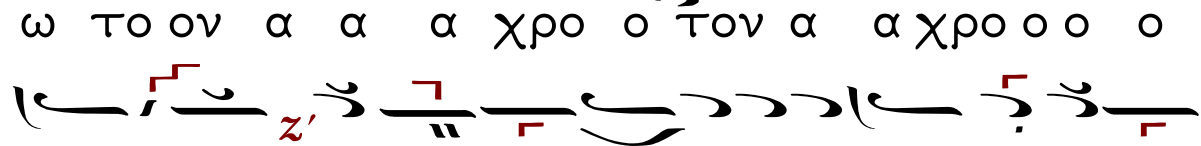
 ο ο ο ο ο ον η μη τε ε ε ε ε ε

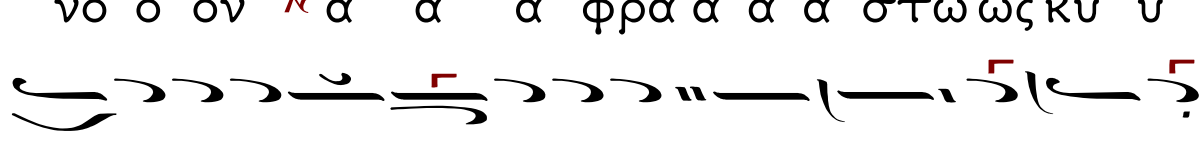
 ε ε ε ρα α α α α α α α α Θε ε ε ε

 ε ε ε ου ου ου την εν χρο ο ο ο νω

 ω τον α α α χρο ο τον α α χρο ο ο ο

 νο ο ον α α α φρα α α α στω ως κυ υ

 η η η η σα α α α κυ υ η σα α σα α

α α αν ^ποι οι οι οι πι ι στωι οι οι
 οι οι οι οι οι οι ^χο ο ο μο ο φρο ο
 ο ο ο ο ο νω ω ω ηω ω ω ω ω
 ως με ο μο φρο ο ο νω ως με ε γα α
 λυ υ υ υ υ υ νο ο με γα λυ υ νο
 με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν ^π

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος λ' Πά Ἐναρμόνιος

 Α γι ος ε ι ε ις Κ υ υ

 ρ ι ι ος Ι η σους Χ ρ ι σ τ ος ε ις δο ξ αν Θε

 ου Πα τ ρ ος α μ η ν

Ἰσχυρός ὁ κύριος

ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

Ἦχος λδ Νη

^ΓΧ^N α νε ε ε ε βη η η ο Θε ος
 εν αλ λα λα α αγ μω ω Κυ υ ρι ι ι
 ι ος εν φω νη η η η σα α α
 α αλ πι ι ι ι ι ι σα α α
 α αλ πι ι ι ι γ γος Αλ λη λου ου ι
 ι ι α α α α α α α α α α
 α

KOINŌNIKON

THE LENGTH THE ANALYSIS

Ἰχθὺς ἡ Δί

Χαρίλαου Ταλιαδώρου

^N
 λ ν ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε β η η η η η η η
 ο θε ος ε εν α α λα α α α α
 α α α α α α α α α α α α α
 α α α εν α α λα α α λα αγ μω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 Κ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ^π₉ Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ος ^Δ

εν φω νη η η η η η η η η η

σα α α α α α α α α α α α α

α ⁶_λ σαλ πι ιγ γο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος ^Δ Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α

α ^Δ

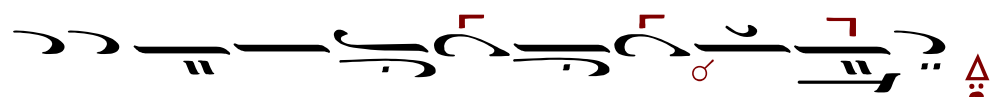
ΕΤΕΡΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ
ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

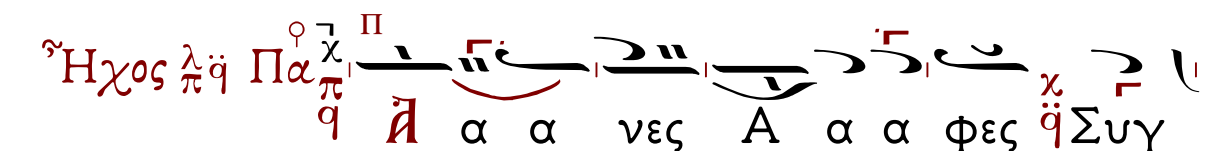
Ἦχος Δ'

Κωνσταντίνου Τσάρα

Ἦχος Δ' α α α α α α χα α α α α
α χα α α α α α χα α α α α α
νε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
α νε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε βη η η η ο Θε ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο α νε ε ε βη η ο
ο ο Θε ε ε ο ος εν α λα α α α α α

α α α α α α α χαα α α α α α
 α α α ηα α α α α α α α α
 α α α α α α α α ε εν α α
 λα α α α α α λα α εν α λα λαγ μω
 ω ω ηω ω ω ω ω Κυ υ υ υ υ υ υ ρι
 ι ι ι ι ι ι ι ι Κυ ρι ο ο ο ο ο
 ο ο ο ος εν φω ω ω νη η η η η η η
 η σα α α α α α α α α α
 α α α α α χα σα α α α α α α λ
 πι ι ι ι ι ι ι ι ι σα α λ πι γ γο ο
 ο ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ου ου ου

 ου ι ι ι α α α α α α α

Ἦχος λ̣η̣ Πα^{π̣}

 χω ω ρησον Ο Θε ε ε ος Τα Πα^{π̣}

 ρα α πτωω μα α τα Η μων Τα^{π̣}

 Ε κου ου σι ι ι α τα α κου ου^{π̣}

 ου σι ι ι α τα εν γνωω ω σι και τα εν^{π̣}

 α γνοι οι οι οι οι οι οι οι α τα α εν^{π̣}

 νυ υ κι και ε ε εν η η με ε ε ε

ρα τα κα τανουν και δι α ανοι οι αν τα^{π̣}

 πα αν τα η μιν συγχω ω ω ρισον ως^{π̣}

 α γα θο ος και αι αι φι λα α α α

αν θρω ω ω πο ο ο ος^{π̣}

Μετὰ τὴν Θείαν κοινωνίαν
Ἀπολυτίκιον Ὕψος ᾠὴ Δι

Ἄνε ληφθῆς ἐν δοξῇ Χριστέ ὁ Θεὸς
ἡμῶν χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς
τη ἐπαγγέλιά σου ἁγίου Πνεύματος
βεβαίωσεν τῶν αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογί-
ας ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ
ὁ λυτρωτὴς τοῦ κοῦ οὐσμου οὐοῦ

Ὕψος ᾠὴ Δι

Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς ἀφῆσιν
ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰ-
ῶνιον

Ἰ^Δ Πληρω θη τω το στομα ημων^Δ
 αι νε σε ως σου Κυρι ε⁶ ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου^Δ ο τι η ζι ω
 σας η μας^Δ των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων⁶ τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω^Δ ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου⁶
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α^Δ

^ῥΗχος ^λπ̣ ^ῖΠα ^ῥμην α μην α μην ^πεις α φε
 σιν α μαρ τι ων ^πκαι εις ζω ην την αι ω

νι ον

νι ον

Π πληρωθη η τω στο ο ο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνησω

μεν την δοξα αν σου ο τι η ζι ι ω ω

σας η η μας των Α γι ων σου με τασχειν

μυ υστη η η ρι ι ι ι ων τη ρη σον

η μα ας εν τω σω α γι α σμω ο

λην την η με εραν με λε ταν την δι και ο

συ υνη η ην σου ου ου Αλλη λου ι α α

α α α α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

^M
 Ἀ α μην ^Δ Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νος ^B α πο του νυν και ε
 ως του αι ω νος (Δίς)
 Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογούντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.